

ภิกษุภิกษุณี ไค่นุ่นนา

คณะวิทยาการสื่อสาร

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

พินัยของ “ต.ญ.วันใหม่”

ปะตกรรมเด็กกำพร้าแก่+เทียม ณ ปลายตำนาน

จุดเริ่มต้นของเด็กกำพร้า

วันจันทร์ที่ 8 ตุลาคม 2555 กลายเป็นพินัยของหลายครอบครัวในพื้นที่ อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานี เพราะเพียงวันเดียวมีผู้เสียชีวิตจากการถูกคนร้ายยิงถึง 7 ราย ในจำนวนนี้มีผู้เคราะห์ร้ายเป็นสามีภรรยาถึง 3 คู่ คู่หนึ่งคือ “นายประเสริฐ-นางบุญชิ้น รัตนน้อย” อยู่บ้านเลขที่ 101 หมู่ 11 บ้านคลองปอม ต.โคกโพธิ์ อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานี ถูกยิงเสียชีวิตที่ อ.เทพา จ.สงขลา คู่ที่สองคือ “นายผล-นางนิตย์เพชรซ้อน” อยู่บ้านเลขที่ 313/2 หมู่ 2 บ้านกล้วย ต.นาประดู่ อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานี ถูกยิงเสียชีวิตภายในหมู่บ้านของตนเอง อีกคู่หนึ่งคือ “นายศุภชัย ช่วยเสน” อายุ 27 ปี บ้านอยู่ที่ ต.บ่อยาง อ.เมือง จ.สงขลา กับ “น.ส.ศิริขวัญ แสงทอง” อายุ 23 ปี ชาวบ้าน ต.นาเกต อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานี ทั้งสองเสียชีวิตจากการถูกคนร้ายยิงด้วยอาวุธปืน 9 มม.เข้าที่ศีรษะบริเวณด้านหน้า สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) บนถนนสายนายเกต-โคกโพธิ์ หมู่ 7

ต.มะกรูด อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานีเมื่อช่วงหัวค่ำของวันเดียวกัน

เหตุการณ์ช่วงหัวค่านั้น เมื่อตำรวจได้รับรายงานเหตุร้ายแล้ว จึงประสานกำลังตำรวจพิสูจน์หลักฐาน ชุดเก็บกู้วัตถุระเบิด พร้อมกำลังตำรวจ ทหารไปตรวจสอบที่เกิดเหตุ สิ่งที่เจ้าหน้าที่พบคือ สภาพศพของ 2 สามีภรรยาอนคว่าหน้าอยู่ โดยแขนข้างหนึ่งของภรรยาอยู่ในสภาพกอดศพสามีนับเป็นภาพที่น่ารันทดใจอย่างยิ่งห่างออกไป 10 เมตรมีรถจักรยานยนต์สภาพเก่าล้มอยู่ในขณะนั้นตามรายงานของเจ้าหน้าที่ระบุว่า สาเหตุของการถูกยิงเสียชีวิตอยู่ระหว่างการสอบสวน

เหตุการณ์นี้ผู้สื่อข่าวรายงานออกไปเช่นเดียวกับเหตุการณ์ความไม่สงบรายวันอื่น ๆ โดยไม่ได้นำเสนอข้อมูลใดเพิ่มเติม มีเพียงวันเวลา สถานที่เกิดเหตุ ชื่อคนตาย ลักษณะของอาวุธมัจจุราชที่ใช้สังหารเหยื่อและชื่อของเจ้าหน้าที่ที่เข้าไปตรวจสอบที่เกิดเหตุเท่านั้นที่ได้

หลังจากเป็นข่าวทางสื่อมวลชนท้องถิ่นและส่วนกลาง ประชาชนในพื้นที่ต่างพากันมาเยี่ยมและบริจาคสิ่งของสำหรับทารกให้แก่บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดปัตตานีอย่างต่อเนื่อง

รับความสนใจ ราวกับว่าเมื่อตอนที่พวกเขายังมีลมหายใจอยู่นั้น ผู้ตายเหล่านี้ไร้ชีวิตไร้ความสัมพันธกับผู้คน

ถัดมาอีก 2 สัปดาห์ มีชาวเล็กๆ ที่ได้รับการนำเสนอผ่านสถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ส่วนหนึ่งของข่าวนี้ถูกโพสต์ผ่านเฟสบุ๊กด้วย จากนั้นไม่นานก็มีการแชร์ข่าวนี้ออกไปอย่างต่อเนื่องในจังหวัดปัตตานี

“รายการร่วมแรงร่วมใจชายแดนใต้ รับทราบข้อมูลจากสำนักงานเหล่ากาชาดจังหวัดปัตตานี เรื่องการช่วยเหลือดูแลและอุปการะเลี้ยงดูเด็กหญิงวันใหม่ อายุ 2 เดือนบุตรของนายศุภชัย ช่วยเสน และน.ส.ศิริขวัญ แสงทอง อายุ 23 ปี สองสามีภรรยา ถูกยิงเสียชีวิต เมื่อ

วันที่ 8 ตุลาคมที่ผ่านมา ขณะนี้เด็กอยู่ในความดูแลของบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดปัตตานี ซึ่งนักจิตวิทยาบ้านพักเด็กฯ มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องการความช่วยเหลือเด็กทารก คือ นมผงสำหรับเด็ก และผ้าอ้อมสำเร็จรูปสำหรับเด็กอ่อน (อายุแรกเกิด-1 ปี) เพื่อช่วยเหลือและดูแลเด็กหญิงดังกล่าว เพื่อเติมกำลังใจ และแบ่งปันความรักแก่น้องวันใหม่ ก่อนส่งคืนให้ทางญาติรับอุปการะต่อไป” ข้อความส่วนหนึ่งที่เผยแพร่ทางเฟสบุ๊ก

จากนั้นประชาชนที่รับทราบข่าวสารต่างพากันเดินทางไปมอบสิ่งของให้แก่บ้านพักเด็กฯ จำนวนมาก ทั้งการเดินทางไปบริจาคในนามส่วนตัวและองค์กร ต่อมาเช้าวันที่ 24 ตุลาคมที่ผ่านมา ชาวของด.ญ.วันใหม่ก็ได้รับการนำ

▲
เจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดปัตตานีกำลังดูแลเด็กหญิงวันใหม่ หลังจากเด็กคนดังกล่าวมาอยู่ในการดูแลของของบ้านพักฯ

เสนอผ่านรายการคุยข่าวชื่อดังทางสถานีโทรทัศน์แห่งหนึ่ง จึงยิ่งทำให้มีบุคคลสำคัญหลายคนเดินทางไปเยี่ยมมด.ญ.วันใหม่กันจำนวนมาก รวมทั้ง พ.ต.อ.ทวิ สอดส่อง เลขาธิการ ศอ.บต. แต่เบื้องหลังของทารกวัย 2 เดือนคนนี้ก็กลับซับซ้อนยิ่งกว่าละครทางโทรทัศน์

“เจ้าหน้าที่ไปรับมาจากงานศพเลย เพราะเห็นว่าคุณยายอยู่คนเดียว ต้องรับภาระเลี้ยงหลานอยู่แล้ว จึงน่าจะไม่มีพร้อมที่จะรับภาระอีกคน เราจึงนำมาดูแลก่อน เพื่อประเมินความพร้อมของญาติเด็ก” นักจิตวิทยาบ้านพักเด็กและครอบครัวปัตตานีเล่าให้ฟังและบอกว่า วันใหม่เป็นเด็กทารกที่ไม่งอแง แต่มีปัญหาสุขภาพเนื่องจากมีเนื้องอกที่รูทวารหนักตั้งแต่แรกเกิด ทำให้มีปัญหาต่อระบบขับถ่าย และสะดือโตผิดปกติ

แต่ได้รับการผ่าตัดจากแพทย์ที่โรงพยาบาลสงขลานครินทร์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่ต้องนำเด็กไปพบแพทย์ทุก 4-5 วัน ส่วนนมผงสำหรับเด็กนั้น เจ้าหน้าที่ก็อยู่ระหว่างการสังเกตพฤติกรรมของน้องวันใหม่ว่านมผงชนิดใดสามารถดื่มได้บ้าง

ขณะที่ฝ่ายญาตินั้น พบว่า พ่อของเด็กหญิงวันใหม่ ซึ่งเป็นชาว ต.บ่อทราย อ.เมืองสงขลา นั้น ย้ายออกจากครอบครัวที่จังหวัดสงขลาเมื่อ 5 ปีที่ผ่านมา โดยไม่บอกแก่ครอบครัวแต่อย่างใด ฝ่ายญาติเองก็รับทราบแต่เพียงว่านายศุภชัย มีภรรยาและลูกอยู่แล้วที่ อ.เทพา จ.สงขลา แต่ไม่เคยรับทราบมาก่อนว่านายศุภชัยมีภรรยาอีกคนในจังหวัดปัตตานี ระหว่างที่นายศุภชัยหายไปจากครอบครัวก็ขาดการติดต่อกันเลย ทาง

▲ “อับดุลฟาต๊ะ ลงดีวา” ประธานมูลนิธิอะมีรุลมุฮ์มีนีน จ.ยะลา ลงพื้นที่เยี่ยมครอบครัวเด็กกำพร้าที่ หมู่ 1 ต.ยะรัง อ.ยะรัง จ.ปัตตานี (ภาพจากเว็บไซต์ของมูลนิธิอะมีรุลมุฮ์มีนีน)

ญาติจึงไม่ทราบข่าวมาก่อนเลยว่านายศุภชัย เป็นตายร้ายดีอย่างไรบ้าง ทั้งที่พยายามสืบเสาะหาข่าวคราวมาโดยตลอด

นางวรฤทัย ช่วยเสน ซึ่งระบุตนเองมีฐานะ เป็นย่าของเด็กหญิงวันใหม่ เล่าให้ฟัง แท้จริง แล้วตนเป็นป้าของพ่อด.ญ.วันใหม่ เนื่องจาก พ่อและแม่ของนายศุภชัยนั้นเสียชีวิตตั้งแต่ นายศุภชัยยังเด็ก ตนจึงรับหน้าที่เป็นผู้เลี้ยงดู นายศุภชัยจนเติบโต อากกล่าวได้ว่าเป็นแม่ของ นายศุภชัยก็ได้

การรับรู้ถึงชะตากรรมของด.ญ.วันใหม่ครั้งนี้ ทำให้ตนนึกย้อนไปถึงชะตากรรมของนายศุภชัยที่เป็นเด็กกำพร้ามาตั้งแต่เล็กเช่นเดียวกัน ไม่เคยคิดเลยว่าชะตากรรมนี้จะเกิดขึ้นกับลูกของนายศุภชัยด้วยที่ต้องกำพร้าพ่อแม่ตั้งแต่วัยแรกเกิด ไม่ต่างจากพ่อของด.ญ.วันใหม่เอง

นางวรฤทัยนั้นอาศัยอยู่ที่ ต.บ่อหยาง อ.เมือง จ.สงขลา มีอาชีพค้าขายนาฬิกา อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ประกอบธุรกิจห้องเช่าไม่เคยเดินทางมายังจังหวัดปัตตานีมาก่อน เล่าให้ฟังว่า ในใจลึกๆ แล้วอยากมีลูกผู้หญิงมาเลี้ยงอยู่เหมือนกัน แต่ไม่คิดมาก่อนว่าจะต้องรับเลี้ยง ด.ญ.วันใหม่ในสถานการณืเช่นนี้

“เหมือนมีดวงสังหรณ์นะ เมื่อประมาณ เดือนมิถุนายนที่ผ่านมา มีเจ้าหน้าที่มาขอรับบริจาค บอกว่าจะนำไปช่วยเหลือเด็กกำพร้า เราก็ไปช่วยนะ เห็นเด็กแล้วก็สงสาร อยากจะรับมาเลี้ยงดูมาก แต่ไม่คิดเลยว่าจะได้มาพบกับ หลานในสภาพที่เป็นเด็กกำพร้าเหมือนกัน” ย่าของด.ญ.วันใหม่เล่าพร้อมกับน้ำตาที่ค่อยๆ ซึมออกมา

ทั้งนี้เมื่อวันที่ 25 ตุลาคมที่ผ่านมา นายเสรี

ศรีหะไตร รองผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานีได้เชิญหน่วยงานราชการในจังหวัดปัตตานีที่เกี่ยวข้องมาหารือร่วมกันเกี่ยวกับการดูแลด.ญ.วันใหม่ที่กำพร้าพ่อแม่และแม่จากสถานการณ์ความไม่สงบ พร้อมกับเชิญญาติทั้งฝ่ายพ่อและแม่ของด.ญ.วันใหม่มาร่วมพูดคุยเพื่อประเมินความพร้อมในการมอบเด็กให้แก่ญาติเพื่อนำไปอุปการะ พร้อมกับตกลงเกี่ยวกับเงินเยียวยาที่เด็กจะได้รับเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กให้ดีขึ้นในอนาคต

บรรยากาศของการหารือเป็นไปด้วยความเข้าใจกัน เพราะต่างฝ่ายเห็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลเด็ก วันดังกล่าวยังถือเป็นการพบกันครั้งแรกของญาติทางฝ่ายพ่อ (นายศุภชัย) กับด.ญ.วันใหม่ ที่ฝ่ายย่าเองก็ไม่เคยทราบมาก่อนว่า นายศุภชัยนั้นมีภรรยาใหม่และมีลูกอีกคนคือด.ญ.วันใหม่ แต่ย่าของเด็กหญิงคนดังกล่าวก็ยินดีรับอุปการะหลานไปอุปการะที่จังหวัดสงขลา

ปากยายของด.ญ.วันใหม่ กล่าวว่า ยินดีที่จะให้หลานไปอยู่ในการอุปการะของฝ่ายย่าและดีใจที่ญาติทางฝ่ายพ่อเอ็นดู ด.ญ.วันใหม่ ส่วนตนนั้นขณะนี้ไม่มีอาชีพเป็นแม่บ้านของโรงพยาบาลโคกโพธิ์ จ.ปัตตานี มีหลานที่ต้องดูแลเพียงลำพังอีก 2 คน ซึ่งก็ขัดสนพอสมควร

“รู้สึกดีใจที่ทางราชการดูแลเป็นอย่างดี ไม่เคยคิดมาก่อนว่าจะได้รับการเอาใจใส่จากจังหวัด ภูมิใจที่เรื่องนี้ได้รับการช่วยเหลือ และสบายใจมาก ถ้าว่างก็จะขอไปช่วยดูแลหลานที่จังหวัดสงขลา” ยายของด.ญ.วันใหม่กล่าว

ขณะนี้ (ณ มกราคม 2556) เด็กหญิงวันใหม่ อาศัยอยู่กับนางวรฤทัย ผู้เป็นป้า (ในฐานะ

ย่า) ที่ ต.บ่อยาง อ.เมือง จ.สงขลา ทางญาติได้เปลี่ยนชื่อเรียกน้องวันใหม่ เพราะหลังจากเป็นข่าวทางสื่อมวลชน ประชาชนจำนวนมากพากันจดจำชื่อ “วันใหม่” ในฐานะเด็กกำพร้าที่พ่อแม่ถูกยิงเสียชีวิตที่ชายแดนใต้ ทางยาประสงค์ที่จะไม่ให้ประวัติที่น่าเศร้านี้ถูกต่อย่ำให้เป็นปมด้อย เมื่อเด็กหญิงคนนี้ได้ขึ้น จึงได้เปลี่ยนชื่อเรียกใหม่ เมื่อเด็กคนนี้ได้อาศัยอยู่กับย่าที่จังหวัดสงขลา ก็ยังเกิดปัญหาใหม่ๆ ในแง่กฎหมายอีกหลายประการ เช่น การใช้เงินบริจาคและเงินเยียวยาของน้องวันใหม่ สิทธิในการดูแลเด็กอันชอบธรรมตามกฎหมาย ฯลฯ

กำพร้าแท้-กำพร้าเทียม

ความจริงแล้วกรณีของด.ญ.วันใหม่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของปัญหาเด็กกำพร้าในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่นับวันจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ครอบคลุมที่เหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับเด็กกำพร้าในจังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ “เด็กกำพร้าเทียม” หมายถึง เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีพ่อหรือหัวหน้าครอบครัวหวาดกลัวคดีความและหนีออกจากบ้าน เพราะเกรงเจ้าหน้าที่จับกุมตัว เด็กกำพร้าเทียมยังหมายถึงเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่พ่อหรือหัวหน้าครอบครัวถูกจับกุมตัวและคุมขังด้วยคดีความมั่นคง จากการทำงานของทีมภาคประชาสังคมและองค์กรพัฒนาเอกชนในพื้นที่ พบว่า เด็กและเยาวชนในครอบครัวเหล่านี้มักไม่ได้รับการเหลียวแลจากภาครัฐมากนัก เนื่องจากถูกตราหน้าว่าเป็น “ลูกโจร”

เด็กกำพร้าอีกประเภทหนึ่ง คือ “เด็ก

กำพร้าแท้” หมายถึง เด็กที่มีพ่อและ/หรือแม่ เสียชีวิตจากเหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัด ชายแดนภาคใต้ ทั้งที่เป็นชาวบ้าน ข้าราชการ ลูกจ้าง ตำรวจ ทหาร ซึ่งเกือบทั้งหมดมี ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ อีกส่วน หนึ่งซึ่งเป็นลูกของตำรวจ ทหาร หรือข้าราชการ จากจังหวัดอื่นที่มาปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัด ชายแดนภาคใต้และเสียชีวิตในพื้นที่ ซึ่งเด็ก กำพร้าเหล่านี้มีจำนวนไม่น้อยกระจายอยู่ทั่ว ประเทศ

สำหรับการดูแลเด็กกำพร้าแท้จากภาครัฐ นั้น ก็มักจะมีเสียงคัดค้านจากฝ่ายองค์กร พัฒนาเอกชนว่า มีหลายมาตรฐาน เนื่องจาก เด็กกำพร้าที่มีพ่อหรือแม่เป็นข้าราชการ ตำรวจ ทหาร หรือแม้กระทั่งคนไทยพุทธก็มักจะได้รับ การดูแลอย่างรวดเร็ว แต่หากเป็นเด็กกำพร้าที่ เป็นลูกของชาวบ้าน หรือลูกของบุคคลที่ถูก ทางการประทับตราว่าเป็น “ผู้ก่อความไม่สงบ” มักไม่ได้รับการเข้าไปช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว ซึ่ง เด็กกำพร้ากลุ่มนี้ส่วนใหญ่อยู่ในฐานะยากจน ตัวเลขของเด็กกำพร้าที่แต่ละหน่วยงานเก็บ ข้อมูลนั้นก็มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก ระหว่างภาคราชการกับองค์กรพัฒนาเอกชนใน พื้นที่ มูลนิธิอะมิรุลมุอ์มินีน (เพื่อเด็กกำพร้า สามจังหวัดชายแดนภาคใต้) จ.ยะลา ที่มีนาย อับดุลฟาต๊ะ ลงดีวาเป็นประธานมูลนิธิ ให้ ข้อมูลว่า เด็กกำพร้าในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีประมาณ 22,000 คน หากตัวเลขดังกล่าวเป็น ความจริง ก็จะมีพบว่า วันหนึ่ง ๆ จะมีเด็กกำพร้า เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 6 คน ส่วนมูลนิธิเองมีการลง ทะเบียนเด็กกำพร้าที่อยูในการดูแลประมาณ 7,600 คน ทำให้มูลนิธิมีภาระที่ต้องช่วยเหลือ

▲ “ไชรยา จามจรี” เครือข่ายผู้หญิงภาคประชา สังคม และนักวิชาการศึกษา ชำนาญการ สำนัก ส่งเสริมและการศึกษาต่อเนื่อง มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผู้ที่ทำงาน กับผู้หญิงที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ ความไม่สงบมาอย่างต่อเนื่อง และปรากฏเป็น ชาวบ๋อยครั้ง ในฐานะผู้นำเสนอข้อมูล และ ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหา จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ภาพนี้นำมาจาก นิตยสาร ค. คน บริษัท ทีวีบูรพา จำกัด)

เด็กกำพร้าเหล่านี้ประมาณ 120,000 บาทต่อ เดือน

นางไชรยา จามจรี หัวหน้าโครงการผู้หญิง ภาคประชาสังคม สำนักส่งเสริมและการศึกษา ต่อเนื่อง ม.อ.ปัตตานี กล่าวว่า หลังเกิด

▲ ชากของโรงเรียนชุมชนบ้านบือแนปีแน หมู่ 7 ต.ประจัน อ.ยะรัง จ.ปัตตานี ที่ถูกคนร้ายลอบวางเพลิงเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2555 เป็นหนึ่งของการทำลายสิทธิที่จะได้รับการพัฒนาของเด็กชายแดนภาคใต้

เหตุการณ์ความไม่สงบมาตั้งแต่พ.ศ. 2547 เป็นสาเหตุที่ทำให้มีเด็กกำพร้าอยู่ประมาณ 4,000 คนหรืออาจจะมากกว่านี้

ส่วนตัวเลขที่ลงทะเบียนไว้กับกระทรวงสาธารณสุขนั้นอยู่ที่ประมาณ 5,000 คนนับเป็นตัวเลขที่แตกต่างกันอย่างมาก แต่ก็สะท้อนให้เห็นว่า ตั้งแต่เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบเป็นต้นมา ขาดการจัดทำฐานข้อมูลของผู้เดือดร้อนที่เป็นเด็กกำพร้าจากสถานการณ์ความรุนแรง ตั้งแต่เริ่มต้น ต่างคนต่างทำต่างคนต่างรายงาน เฉพาะตัวเลขที่ตนเองเข้าถึงเท่านั้น ซึ่งอาจไม่

สะท้อนความเดือดร้อนที่แท้จริงของผู้ที่ได้รับผลกระทบ อันจะเป็นจิ๊กซอว์ที่จะนำไปสู่การเยียวยาอย่างทั่วถึง

ความตายของเด็กในภาวะสงครามไร้รูปแบบที่ชายแดนใต้

ท่าทีขององค์กรด้านเด็กระหว่างประเทศอย่างยูนิเซฟ (UNICEF) ก็แสดงความเป็นห่วงสถานการณ์สิทธิเด็กในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเมื่อปลายปี 2555 นายพิชัย ราชภัณฑารีย์ ผู้แทนองค์การยูนิเซฟประจำประเทศไทย กล่าวประณามการทำร้ายเด็กหลังจากเด็กหญิงอินฟานี สาเมาะ วัย 11 เดือน ถูกยิงขณะกลุ่มชายใช้อาวุธปืนสงครามกราดยิงเข้าใส่ร้านน้ำชาในอำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาสเมื่อวันอังคารที่ 11 ธันวาคม 2555 ผู้แทนยูนิเซฟประจำประเทศไทย บอกว่า เป็นการกระทำที่น่าเศร้าสลดใจ ไร้เหตุผล และไม่สามารถยอมรับได้ และขอเรียกร้องให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันทำทุกวิถีทางที่จะหยุดยั้งการกระทำรุนแรงและทำให้แน่ใจว่าเด็กทุกคนได้รับการปกป้องคุ้มครองจากความรุนแรงทั้งหลายเหล่านั้น

ข้อมูลของศูนย์เฝ้าระวังสถานการณ์ภาคใต้ รายงานว่า เด็กกว่า 50 คนเสียชีวิตในสถานการณ์ความไม่สงบ และกว่า 340 คนได้รับบาดเจ็บนับตั้งแต่เริ่มเกิดเหตุการณ์ความรุนแรงในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยในเดือนมกราคม พ.ศ. 2547 โดยมีผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์ความรุนแรงรวมทั้งหมดแล้วมากกว่า 5,000 คน

“ทุกครั้งที่มีเด็กถูกฆ่าหรือได้รับบาดเจ็บ ทุกครั้งที่เด็กสูญเสียชีวิตพ่อแม่หรือญาติพี่น้อง และทุก

ครั้งที่โรงเรียนและครูของพวกเขาถูกโจมตี เด็ก ๆ ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จะต้องทนทุกข์ทรมานมากขึ้นเท่านั้น การยุติความรุนแรงทั้งหมดเป็นหนทางเดียวที่จะทำให้แน่ใจได้ว่าสิทธิของเด็กทุกคนที่อยู่ในภาคใต้ได้รับความคุ้มครองและเอาใจใส่อย่างสมบูรณ์เต็มที่” ผู้แทนองค์การยูนิเซฟประจำประเทศไทยกล่าว

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

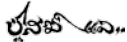
อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child) ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันเมื่อพ.ศ. 2535 ซึ่งรัฐไทยต้องดำเนินการให้เป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และทุก 5 รัฐที่ร่วมลงสัตยาบันจะต้องดำเนินการจัดทำรายงานความก้าวหน้าเสนอต่อคณะกรรมการสิทธิเด็ก ซึ่งประจำอยู่ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ คณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่กำกับดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานของแต่ละประเทศในการรับประกันสิทธิต่างๆ ของเด็กที่ระบุไว้ในอนุสัญญา รายละเอียดของอนุสัญญามีดังนี้

1. สิทธิที่จะมีชีวิตรอด - ได้รับการดูแล สุขภาพขั้นพื้นฐาน มีสันติภาพ และความปลอดภัย
2. สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา-มีครอบครัวที่อบอุ่น ได้รับการศึกษาที่ดี และภาวะโภชนาการที่เหมาะสม
3. สิทธิที่จะได้รับความคุ้มครอง - ให้ออกห่างจากการทำร้าย การล่วงละเมิด การละเลย การนำไปขาย การใช้แรงงานเด็ก และการแสวงประโยชน์โดยมิชอบในรูปแบบอื่น ๆ
4. สิทธิที่ในการมีส่วนร่วม - ในการแสดง

ความคิดเห็น แสดงออก การมีผู้รับฟัง และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องที่มีผลกระทบต่อตนเอง

จากรายงานของประเทศไทยที่จัดส่งให้คณะกรรมการสิทธิเด็กเมื่อ พ.ศ. 2548 คณะกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า การดำเนินงานของไทยมีความก้าวหน้าหลายด้าน โดยเฉพาะการร่างกฎหมายและจัดโครงสร้างของรัฐเพื่อความคุ้มครองแก่เด็กและปกป้องสิทธิเด็ก แต่ยังมีห่วงใยในหลายด้าน ได้แก่

1. การออกกฎหมายในประเทศ และกฎหมายระหว่างประเทศ
2. การบังคับใช้กฎหมาย
3. การกำกับดูแล และการเก็บข้อมูล
4. การเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานแก่เด็กที่ด้อยโอกาสที่สุด ได้แก่ เด็กชนกลุ่มน้อย เด็กผู้ลี้ภัย เด็กไร้บ้าน เด็กอพยพ เด็กจรจัด เด็กยากจน เด็กที่อยู่ในบริเวณที่ถูกตัดขาด หรืออยู่ห่างไกลและถิ่นคนจน เด็กที่มีปัญหาด้านกฎหมาย และเด็กที่เคยถูกขายหรือไม่ก็ถูกทำร้าย
5. ความเสมอภาคระหว่างพื้นที่ต่างๆ และกลุ่มต่างๆ ในประเทศไทย

ในสถานการณ์ปกติ เด็กก็มักถูกกันออกจากพื้นที่ทางสังคมอยู่แล้ว ยิ่งในสถานการณ์สงครามอันไร้รูปแบบ ณ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปากเสียงและสิทธิอันพึงมีของเด็กก็ยิ่งถูกผู้ใหญ่ใจร้ายผลักตกลงกันเหวลึกแสนลึก วันนี้ก็ยังมีมองไม่เห็นแสงสว่าง อนาคตของเด็กกำพร้าเทียม-กำพร้าแท้ก็ยังคงจมดิ่งลงเรื่อยๆ ตราบใดที่ความรุนแรงซึ่งเกิดมาตลอด 9 ปีที่ผ่านมา ยังไม่ยุติลง จำนวนของเด็กกำพร้าก็คงยังคงเพิ่มขึ้นไปอย่างไม่หยุดหย่อนเช่นกัน

แหล่งข้อมูลประกอบการเขียน

1. รายงานการวิจัย เรื่อง ชาวที่ไม่เป็นชาวในจังหวัดชายแดนภาคใต้ : ศึกษาประเด็นชาวสารในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ไม่ได้รับการนำเสนอผ่านสื่อมวลชนระหว่างปี 2547-2552 โดยภิกษากัญจน์ ไคนุ่นนา และดุขฎิ เพ็ชรมงคล (สถานวิจัยความขัดแย้งและวัฒนธรรมภาคใต้, 2553)

2. ยูนิเซฟเรียกร้องให้ยุติการกระทำรุนแรงต่อเด็กในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ http://www.unicef.org/thailand/tha/media_20134.html

3. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก http://www.unicef.org/thailand/tha/overview_5954.html

4. สลด! เด็กกำพร้า 3 จังหวัดชายแดนใต้พุ่งกว่า 22,000 คน http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1344858301&grpid=03&catid=03

5. องค์การสตรีชายแดนใต้ เผยเด็กกำพร้าสูงกว่า 4 พันคน หวังสถานการณ์รุนแรงขึ้น <http://www2.manager.co.th/iBizchannel/ViewNews.aspx?NewsID=9550000050883&TabID=3&>

เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 3 จังหวัดใต้ เสนอติด RFID ตัดตอนเหตุบ่อน

นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมกล่าวถึงแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมขนส่งในชายแดนภาคใต้ว่า โครงการเร่งด่วนที่สุดคือการปรับปรุงถนนเข้าพื้นที่ต่างๆ เพื่อหลีกเลี่ยงพื้นที่ปัญหาและเพิ่มทางเลือกในการเดินทางให้ประชาชน เช่น กรมทางหลวงจะขยายถนนจากยะลา-เบตง จาก 2 ช่องเป็น 4 ช่องจราจร ส่วน ร.ฟ.ท.ให้ทบวงความจำเป็นด้านยุทธศาสตร์ของพื้นที่ภาคใต้ในการก่อสร้างรถไฟ ทางคู่จากหาดใหญ่-ยะลา ส่วนทางน้ำให้ศึกษาความต้องการแหล่งอุตสาหกรรมในพื้นที่ ด้านการส่งออกสินค้าทางเรือจากภาคใต้มายังท่าเรือกรุงเทพ และท่าเรือแหลมฉบัง ส่วนทางอากาศนั้น จะมีการปรับปรุงขยายท่าอากาศยานเบตงและนราธิวาสเพื่ออำนวยความสะดวกและปลอดภัยสำหรับผู้แสวงบุญเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์

“สาเหตุการก่อเหตุความสงบในพื้นที่ภาคใต้จะใช้รถจักรยานยนต์หรือรถยนต์ที่ขโมยมาดำเนินการ ซึ่งมีแนวคิดในการนำระบบ RFID ติดกับรถที่ผ่านเข้าออกพื้นที่ เพื่อระบุตัวตนและติดตามได้อย่างชัดเจนขึ้น แต่จะหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ก่อน” (ASTVผู้จัดการออนไลน์ 21 พฤษภาคม 2556)